

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 września 2023 r.

DIH-3.707.88.2023.AB

DECYZJA DIH – 3.90.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775, z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2013 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.155.C.94.2023.DL Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 lipca 2023 r. (DO.8361.109.2023), na mocy której przedsiębiorcy Panu Kamilowi Parzychowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: FUTURA Kamil Parzych w Zbójnej, wymierzono karę pieniężną w wysokości 1500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), za niewykonanie obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniu 22 maja 2023 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne na targowisku miejskim w punkcie sprzedaży obwoźnej należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”.

Na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023r. poz. 221, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, nie dokonano zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli ze względu na kontrolę przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie obejmującym sprzedaż dokonywaną poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach).

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2013 r. poz. 168) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju” lub „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”).

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 9 partii towarów oferowanych do sprzedaży, stanowiących 100 proc. oferowanych produktów, stwierdzając brak cen w przypadku wszystkich skontrolowanych produktów, co naruszało art. 4 ust. 1 ustawy o cenach oraz § 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 22 maja 2023 r. (nr akt kontroli: DO.8361.109.2023).

W dniu 30 czerwca 2023 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa, stronie przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Ponadto wezwano przedsiębiorcę do przedłożenia informacji o wielkości obrotu oraz wysokości przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym 2022 oraz informacji w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązków.

Przedsiębiorca pismem z 3 lipca 2023 r. złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że tabliczki, metki i cenówki zawsze miał wykonane i zawsze były widoczne dla klientów. Przedsiębiorca twierdzi, że w dniu kontroli również były ceny na produktach, jednak nie na wszystkich, ponieważ kontrola była wcześniej rano, w trakcie rozładunku towaru (mebli) i nie zdążył on postawić na kanapach wszystkich tabliczek z cenami. Wskazując na powyższe strona wniosła o pouczenie i niewymierzanie kary pieniężnej. Ponadto strona przekazała Mazowieckiemu WIIH informację o wielkości osiągniętego przychodu i dochodu za 2022 rok.

Dnia 27 lipca 2023 r. Mazowiecki WIIH na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję PO.155.C.94.2023.DL (nr akt sprawy: DO.8361.109.2023) na mocy której, przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach towarów i usług. Decyzja została doręczona stronie 31 lipca 2023 r.

W dniu 17 sierpnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji (zawierające podpis mechaniczny, bez własnoręcznego podpisu), natomiast w dniu 31 sierpnia 2023 r. w odpowiedzi na wniosek Prezesa UOKiK z dnia 23 sierpnia 2023r., wpłynęło powyższe odwołanie podpisane własnoręcznie przez stronę. W odwołaniu strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na rzecz pouczenia.

Pismem z 7 września 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
 - 2) w cenniku;
 - 3) w katalogu;
 - 4) na obwolucie;
 - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w punkcie sprzedaży obwoźnej na targowisku miejskim, stwierdzono, że w przypadku 9 partii mebli (stanowiących 100 % oferty handlowej) nie dopełniono obowiązku wskazanego w przepisach dotyczących uwidaczniania cen, poprzez nieuwidocznienie cen oferowanych wyrobów, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 500 zł

(słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń.

Przedsiębiorca, odwołując się od ww. decyzji Mazowieckiego WIIH wskazał, podobnie jak w piśmie z 3 lipca 2023 r., że tabliczki, metki i cenówki zawsze miał wykonane i zawsze były widoczne dla klientów. Przedsiębiorca twierdzi, że w dniu kontroli również były ceny na produktach, jednak nie na wszystkich, ponieważ kontrola odbyła wcześniej rano, jeszcze w trakcie rozładunku towaru (mebli) i nie zdążył on postawić na kanapach wszystkich tabliczek z cenami. Dodatkowo przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że między 6:00 – 8:00 rano praktycznie nie ma klientów, więc nie poniósł z tego tytułu żadnych korzyści majątkowych ani strat oraz ponownie poinformował o wysokości przychodów i dochodów. Wskazując na powyższe strona wniosła o pouczenie i niewymierzanie kary pieniężnej.

Analiza akt sprawy przeprowadzona przez Prezesa UOKiK wykazała, że Mazowiecki WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na kompletnym, rzetelnym i spójnym materiale dowodowym, a przede wszystkim ustaleniach kontroli udokumentowanych w protokole kontroli z 22 maja 2023 r. nr DO.8361.109.2023. Z protokołu tego bezwzględnie wynika, że w kontrolowanym punkcie sprzedaży obwoźnej na targowisku miejskim, w dniu kontroli brak było cen przy 9 partiach oferowanych do sprzedaży mebli (stanowiących 100 % oferty handlowej), a więc stronie bez wątpienia została udowodniona okoliczność naruszenia prawa. W oparciu o ustalony stan faktyczny, którego wiarygodność potwierdziła również strona skarżąca (podpisując protokół kontroli), organ pierwszej instancji ostatecznie zdecydował o nałożeniu na stronę kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 20 ustawy o Inspekcji Handlowej kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu wnieść je na piśmie. Należy przypomnieć, iż protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości zapisów w nim zawartych. Znajduje to potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 1400/19, w którym Sąd stwierdza, że protokół sporządzony na podstawie upoważnienia ustawowego, w przewidzianej prawem formie i przez legitymowanych do tego rodzaju czynności pracowników organu stanowi, zgodnie z 76 § 1 Kpa dokument urzędowy na okoliczność tego, co zostało w tym dokumencie stwierdzone.

W przedmiotowej sprawie Mazowiecki WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na protokole kontroli z 22 maja 2023 r. nr DO.8361.109.2023 i stanie faktycznym w nim przedstawionym.

Prezes UOKiK podkreśla, że w przypadku gdyby strona miała zastrzeżenia do ustaleń kontroli miała prawo zgłosić uwagi do protokołu bezpośrednio lub na piśmie w terminie 7 dni od przedstawienia tego protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z tego prawa, pomimo iż została prawidłowo poinformowana o przysługującym jej uprawnieniu w Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Tym samym ustalenia zawarte w protokole uznać należy za wiarygodne. Ponadto należy zwrócić uwagę, że zaskarżoną decyzją wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, stosownie do którego, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa m.in. w art. 4 ust. 1, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego obligatoryjnie karę pieniężną określoną w tym przepisie. Powyższe przepisy w sposób niewymagających dodatkowych założeń i wykładni nakazują właściwemu organowi IH wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków przewidzianych ww. przepisami, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższych obowiązków powoduje

konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 805/19).

Organ drugiej instancji wskazuje ponadto że, celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Art. 6 ww. ustawy statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości (strona w odwołaniu wskazała, że powodem braku cen było to, że kontrola była wcześniej rano, a przedsiębiorca był w trakcie rozładunku mebli i nie zdążył przygotować stanowiska i postawić tabliczek z cenami na wszystkich kanapach, ponadto między 6:00 – 8:00 rano praktycznie nie ma klientów więc nie poniósł z tego tytułu żadnych korzyści majątkowych ani strat), gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Należy również podkreślić, że obowiązek uwidaczniania ceny określony ustawą o informowaniu o cenach obowiązuje od 2014 r. Prezes UOKiK pragnie w tym miejscu zwrócić również uwagę, że miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, nie są ustawowymi kryteriami mającymi wpływ na ustalenie wysokości kary pieniężnej. Należy jednak podkreślić, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w dniu kontroli. Działania naprawcze poczynione przez stronę, tzn. uwidocznienie informacji o cenach, były działaniami następczymi, podjętymi w wyniku ustaleń kontroli, a nie poczynionymi przez nią z własnej inicjatywy. Podkreślenia też wymaga, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciążących na nim obowiązków, bez względu na winę i przyczyny powstania naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką do przypisania tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisów prawa i była ona obowiązana zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa.

Trudno również zgodzić się z argumentem strony, że kontrola była wcześniej rano, w trakcie rozładunku towaru (mebli) i nie zdążył on postawić na kanapach wszystkich tabliczek z cenami, gdyż kontrola zgodnie z protokołem kontroli rozpoczęła się o godzinie 9.30. Przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że między 6:00 – 8:00 rano praktycznie nie ma klientów więc nie poniósł z tego tytułu żadnych korzyści majątkowych ani strat, co sugeruje również, że przedsiębiorca w dniu kontroli rozpoczął sprzedaż

w tych godzinach, a nie w czasie rozpoczęcia kontroli. Nie można także uznać za prawdziwe, twierdzenie strony, że w dniu kontroli „były ceny na produktach lecz nie na wszystkich”, gdyż zgodnie z Protokołem kontroli z 22 maja 2023 r. nr DO.8361.109.2023 do którego kontrolowany nie wnosił uwag, 9 partii mebli objętych kontrolą stanowiło 100 proc. oferty kontrolowanego przedsiębiorcy i na wszystkich nie była uwidoczniiona cena.

Ustawa o informowaniu o cenach dokładnie określa kryteria (przesłanki) jakie ma brać pod uwagę organ dokonujący miarkowania kary. Jak wskazuje art. 6 ust. 3 ww. ustawy do przesłanek tych należą:

- stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, waga, skala i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Po analizie materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie, Prezes UOKiK stwierdził, że wszystkie z powyższych przesłanek zostały prawidłowo uwzględnione przez Mazowieckiego WIIH przy nakładaniu kary.

W zakresie przesłanki stopnia naruszenia Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, który biorąc pod uwagę charakter i wagę naruszenia obowiązków stwierdził, że w miejscu sprzedaży detalicznej stwierdzono brak uwidocznienia cen 9 partii towarów (wszystkich oferowanych do sprzedaży wyrobów), co narusza art. 4 ust. 1 ustawy. o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Naruszenie dotyczyło 100% asortymentu oferowanego do sprzedaży w dniu kontroli. Powyższy brak uwidocznienia cen w istotny sposób naruszył interes konsumentów, ponieważ zostali oni pozbawieni istotnych informacji. Brak uwidocznienia ceny uniemożliwił konsumentowi jej bezpośrednie poznanie, a tym samym pozbawiał go istotnej informacji w oparciu o którą podejmuje decyzję o zakupie. Organ pierwszej instancji uwzględnił przy tym, że w toku kontroli przedsiębiorca usunął nieprawidłowości, jednakże należy podkreślić, że uwidocznienie cen nastąpiło w wyniku kontroli, a nie z własnej inicjatywy strony.

W przypadku analizy przesłanki dotyczącej dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 12 lutego 2011 r. Organ pierwszej instancji uwzględnił także że jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidaczniania cen, a nieprawidłowości zostały usunięte. Niemniej jednak nie jest to wytłumaczeniem dla strony, że nie umieściła informacji o cenie przy oferowanych produktach. Jak już wspomniano wyżej, Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. To na niej ciąży obowiązek prowadzenia działalności w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa i móc uwidocznnić informacje o cenach.

W kwestii trzeciej przesłanki Mazowiecki WIIH prawidłowo uwzględnił informację przekazaną przez przedsiębiorcę dotyczącą wielkości przychodu oraz obrotu za rok 2022 r.

Natomiast odnosząc się do ostatniej przesłanki, Mazowiecki WIIH właściwie wskazał, że powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą przeprowadzoną

w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o charakterze transgranicznym prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Biorąc pod uwagę powyższe Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 1 500 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł.

Podobnie jak Mazowiecki WIIH, organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen oraz cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci byli pozbawieni należytej informacji o cenach dla wszystkich produktów znajdujących się w ofercie handlowej (100%), stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o informowaniu o cenach można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny. Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której konsumenci zostali pozbawieni jakiegokolwiek informacji o cenach dla wszystkich produktów znajdujących się w ofercie handlowej przedsiębiorcy.

Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację zarówno o cenach jak i cenach jednostkowych. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach, jak już wskazano wcześniej, jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie nabywanego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena towaru należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania

naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości – jednak należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen dla wszystkich produktów znajdujących się w ofercie handlowej. Literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ cena muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrywał się przesłanek do uchylecia zaskarżonej decyzji i zastosowania pouczenia ani do zmiany wysokości administracyjnej kary pieniężnej i uznaje, iż Mazowiecki WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 500 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenie oferowanych wyrobów.

Prezes UOKiK informuje również, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

1. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
2. Mazowiecki WIIH
3. a/a